

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 405

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

49. sējums
2006. gada 30. decembris

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1931/2006 (2006. gada 20. decembris), ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām un ar ko groza Šengenas Konvencijas noteikumus 1
- ★ Padomes Regula (EK) Nr. 1932/2006 (2006. gada 21. decembris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas 23
- ★ Padomes Regula (EK) Nr. 1933/2006 (2006. gada 21. decembris) par vispārējo tarifa preferenču izmantošanas pagaidu atcelšanu Baltkrievijas Republikai 35
- ★ Padomes Regula (EK) Nr. 1934/2006 (2006. gada 21. decembris), ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai ar industrializētām valstīm un teritorijām un citām valstīm un teritorijām ar augstu ienākumu līmeni 41

II Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta

.....

Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu

- ★ Padomes Vienotā rīcība 2006/998/KĀDP (2006. gada 21. decembris), ar ko groza Vienoto rīcību 2001/555/KĀDP par Eiropas Savienības Satelītcentra izveidi 60

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1931/2006

(2006. gada 20. decembris),

**ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus
pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām
un ar ko groza Šengenas Konvencijas noteikumus**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 62. panta 2. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru¹,

¹ Eiropas Parlamenta 2006. gada 14. februāra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2006. gada 5. oktobra Lēmums.

tā kā:

- (1) Vajadzība izveidot noteikumus par vietējo pierobežas satiksmi, lai konsolidētu Kopienas juridisko sistēmu par ārējām robežām, ir izvirzīta Komisijas paziņojumā "Par vienotu Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu pārvaldību". Šo vajadzību 2002. gada 13. jūnijā apstiprināja Padome, apstiprinot "Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu pārvaldības plānu", ko pēc tam apstiprināja Eiropadome 2002. gada 21. un 22. jūnijā Sevilā.
- (2) Paplašinātās Kopienas interesēs ir nodrošināt, lai robežas ar tās kaimiņvalstīm nav šķērslis tirdzniecībai, savstarpējai sociālai un kultūras apmaiņai vai reģionālajai sadarbībai. Sekojoši būtu jāizveido efektīva sistēma vietējai pierobežas satiksmei.
- (3) Vietējās pierobežas satiksmes režīms ir atkāpe no vispārīgajiem noteikumiem, kas reglamentē to personu robežkontroli, kuras šķērso Eiropas Savienības dalībvalstu ārējās robežas, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)¹.

¹ OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

- (4) Kopienai būtu jānosaka kritēriji un nosacījumi, kas jāievēro, kad vietējās pierobežu satiksmes nolūkā pierobežas iedzīvotājiem atvieglo dalībvalstu ārējo sauszemes robežu šķērsošanu. Šādiem kritērijiem un nosacījumiem būtu jānodrošina līdzsvars starp, no vienas puses, robežas šķērsošanas atvieglošanu labticīgiem pierobežas iedzīvotājiem, kam ir likumīgi ārējo sauszemes robežu biežas šķērsošanas iemesli, un, no otras puses, vajadzību novērst nelegālu imigrāciju un potenciālus draudus drošībai, ko rada noziedzīgas darbības.
- (5) Lai izvairītos no pārkāpumiem, parasti vietējās pierobežas satiksmes atļauju izsniedz tikai tām personām, kas vismaz vienu gadu ir likumīgi dzīvojušas pierobežā. Divpusējos nolīgumos, kas noslēgti starp dalībvalstīm un trešām kaimiņvalstīm, var noteikt ilgāku pastāvīgās uzturēšanās laiku. Pietiekami pamatotos izņēmuma gadījumos, piemēram, attiecībā uz nepilngadīgajiem, izmaiņām ģimenes stāvoklī vai zemes mantošanu, šajos divpusējos nolīgumos var paredzēt arī īsāku pastāvīgās uzturēšanās laiku.
- (6) Vietējās pierobežas satiksmes atļauju būtu jāizsniedz pierobežas iedzīvotājiem neatkarīgi no tā, vai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001 (2001. gada 15. marts), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas¹. Līdz ar to šī regula būtu jāskata saistībā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1932/2006 (2006. gada 21. decembris), ar kuru izdarīti grozījumi Regulā (EK) Nr. 539/2001², kuras mērķis ir atbrīvot no vīzu režīma pierobežas iedzīvotājus, kuri izmanto šajā regulā paredzēto vietējās pierobežas satiksmes režīmu. Rezultātā šī regula var stāties spēkā tikai tad, kad stāsies spēkā regula, ar kuru tiek izdarīti grozījumi.

¹ OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 851/2005 (OV L 141, 4.6.2005., 3. lpp).

² Skatīt šajā *Oficiālajā Vēstnesī*.

-
- (7) Kopienai būtu jāpieņem noteikumi par vietējās pierobežas satiksmes atļaujas izdošanas īpašiem kritērijiem un nosacījumiem pierobežu iedzīvotājiem. Šiem kritērijiem un nosacījumiem vajadzētu būt atbilstīgiem ieceļošanas nosacījumiem, kas attiecas uz pierobežu iedzīvotājiem, šķērsojot ārējo sauszemes robežu saskaņā ar vietējās pierobežas satiksmes režīmu.
- (8) Tiesības uz pārvietošanās brīvību, ko izmanto Eiropas Savienības pilsoņi un viņu ģimenes locekļi, un līdzvērtīgas tiesības, ko izmanto trešo valstu valstspiederīgie un viņu ģimenes locekļi saskaņā ar nolīgumiem starp Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un attiecīgām trešām valstīm, no otras puses, vietējās pierobežas satiksmes noteikumu ieviešanai Kopienas līmenī nebūtu jāietekmē. Tomēr, ja pierobežas iedzīvotājiem robežas šķērsošana ir atvieglota saskaņā ar vietējās pierobežas satiksmes režīmu, kas paredz mazāk sistemātisku kontroli, robežas šķērsošana būtu pašsaprotami jāatvieglo jebkurai personai, kas dzīvo pierobežā un izmanto Kopienas tiesības uz brīvu pārvietošanos.
- (9) Vietējās pierobežas satiksmes režīma ieviešanai dalībvalstīm būtu jāatļauj vajadzības gadījumā saglabāt vai slēgt divpusējus nolīgumus ar trešām kaimiņvalstīm ar noteikumu, ka šādi nolīgumi atbilst šīs regulas noteikumiem.

- (10) Šī regula neietekmē īpašos noteikumus, kas piemērojami Seūtai un Melīlai, kā minēts Spānijas Karalistes Deklarācijā par Seūtas un Melīlas pilsētām Nobeiguma aktā Nolīgumam par Spānijas Karalistes pievienošanos 1990. gada 19. jūnijā Šengēnā parakstītajai Konvencijai, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnijā noslēgto Šengēnas Līgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām¹.
- (11) Dalībvalstīm būtu jāpiemēro valstu tiesību aktos paredzētās sankcijas pierobežas iedzīvotājiem, kas pārkāpj vietējās pierobežas satiksmes režīmu, kas noteikts ar šo regulu.
- (12) Komisijai būtu jāsniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu. Ziņojumu vajadzības gadījumā būtu jāpapildina ar likumdošanas iniciatīvām.
- (13) Šī regula respektē pamata tiesības un brīvības un ievēro principus, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (14) Ņemot vērā, ka šīs regulas mērķi, proti, kritēriju un nosacījumu noteikšanu attiecībā uz vietējās pierobežas satiksmes režīma izveidošanu pie ārējām sauszemes robežām tieši ietekmē Kopienas *acquis* par ārējām robežām, un tādējādi to nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

¹ OV L 239, 22.9.2000., 69. lpp.

- (15) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai neuzliek saistības un nav jāpiemēro. Ņemot vērā, ka šī regula attīsta Šengenas *acquis* saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļu, Dānija saskaņā ar minētā protokola 5. pantu sešos mēnešos pēc šīs regulas pieņemšanas dienas pieņem lēmumu, vai tā īstenos šo regulu savos tiesību aktos.
- (16) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju šī regula turpina attīstīt Šengenas *acquis* noteikumus - kā definēts Eiropas Savienības Padomes un Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumā par abu minēto valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē¹, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta A punktā Padomes 1999. gada 17. maija Lēmumā 1999/437/EK² par dažiem pasākumiem minētā nolīguma piemērošanai.
- (17) Šī regula attīsta Šengenas *acquis* noteikumus, ko nepiemēro Apvienotajā Karalistē saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā³. Tāpēc Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai neuzliek saistības un nav jāpiemēro.

¹ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

² OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

³ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

- (18) Šī regula attīsta Šengenas *acquis* noteikumus, ko nepiemēro Īrijā saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā¹. Tāpēc Īrija nepiedalās regulas pieņemšanā, un šī regula tai neuzliek saistības un nav jāpiemēro.
- (19) Attiecībā uz Šveici šī regula turpina pilnveidot tos Šengenas *acquis* noteikumus - kā definēts Nolīgumā starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā - kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Lēmuma 2004/849/EK² 4. panta 1. punktu un Lēmuma 2004/860/EK³ 4. panta 1. punktu.
- (20) Šīs regulas 4. panta b) apakšpunkts un 9. panta c) apakšpunkts veido noteikumus, kuri attīsta Šengenas *acquis* vai ir citādi ar to saistīti 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punkta nozīmē,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

¹ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

² Padomes Lēmums 2004/849/EK (2004. gada 25. oktobris) par Nolīguma parakstīšanu Eiropas Savienības vārdā starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā un par dažu tā noteikumu provizorisku piemērošanu (OV L 368, 15.12.2004., 26. lpp.).

³ Padomes Lēmums 2004/860/EK (2004. gada 25. oktobris) par Nolīguma parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā un par dažu tā noteikumu provizorisku piemērošanu (OV L 370, 17.12.2004., 78. lpp.).

I nodaļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo regulu izveido vietējās pierobežas satiksmes režīmu pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām, un šim mērķim ievieš "vietējās pierobežas satiksmes atļauju".
2. Ar šo regulu dalībvalstis ir pilnvarotas slēgt vai saglabāt spēkā divpusējus nolīgumus ar trešām kaimiņvalstīm, lai īstenotu vietējās pierobežas satiksmes režīmu, kas izveidots ar šo regulu.

2. pants

Darbības joma

Šī regula neietekmē Kopienas un valstu tiesību aktus, kas piemērojami trešo valstu valstspiederīgajiem attiecībā uz:

- a) ilglaicīgu uzturēšanos;
- b) piekļūšanu ekonomiskajām darbībām un to veikšanu;
- c) muitas un nodokļu jautājumiem.

*3. pants**Definīcijas*

Šajā regulā lieto šādas definīcijas:

- 1) "ārējā sauszemes robeža" ir kopēja sauszemes robeža starp dalībvalsti un trešo kaimiņvalsti;
- 2) "pierobeža" ir teritorija, kas nestiepjās tālāk par 30 kilometriem no robežas. Vietējos administratīvos rajonus, kas jāuzskata par pierobežu, attiecīgās dalībvalstis precizē divpusējos nolīgumos, kā minēts 13. pantā. Ja kāda šāda rajona daļa atrodas tālāk par 30 km, bet ne tālāk kā 50 km no robežlīnijas, tā tomēr uzskatāma par pierobežas daļu;
- 3) "vietējā pierobežas satiksme" ir regulāra ārējās sauszemes robežas šķērsošana, ko veic pierobežas iedzīvotāji, lai uzturētos pierobežā, piemēram, sociālu, ar kultūru saistītu, pamatotu ekonomisku vai ģimenes iemeslu dēļ, laikposmā, kas nepārsniedz šajā regulā noteiktos laika ierobežojumu;
- 4) "personas, kas izmanto Kopienas tiesības uz pārvietošanās brīvību", ir:
 - i) Savienības pilsoņi Līguma 17. panta 1. punkta nozīmē un trešo valstu valstspiederīgie, kas ir Savienības pilsoņu ģimenes locekļi, kuri ir tiesīgi uz pārvietošanās brīvību un uz kuriem attiecas Direktīva 2004/38/EK¹;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstu teritorijā (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp). Labotā versija OV L 229, 29.6.2004., 35. lpp.

- ii) trešo valstu valstspiederīgie un - neatkarīgi no valstspiederības - viņu ģimenes locekļi, kas saskaņā ar nolīgumiem starp Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un attiecīgajām trešām valstīm, no otras puses, ir tiesīgi izmantot tādas pašas tiesības uz pārvietošanās brīvību, kādas ir Savienības pilsoņiem;
- 5) "trešās valsts valstspiederīgais" ir jebkura persona, kas nav Savienības pilsonis Līguma 17. panta 1. punkta nozīmē un uz ko neattiecas 4) punkts;
- 6) "pierobežas iedzīvotāji" ir trešās valsts valstspiederīgie, kas ir likumīgi dzīvojuši tādas valsts pierobežā, kurai kaimiņos ir dalībvalsts, laikposmā, kas paredzēts 13. pantā minētajos divpusējos nolīgumos un nav mazāks par vienu gadu. Izņēmuma un pietiekami pamatotos gadījumos, kas precizēti šajos divpusējos nolīgumos, par pietiekamu var uzskatīt laikposmu, kas ir mazāks par vienu gadu;
- 7) "vietējās pierobežas satiksmes atļauja" ir īpašs dokuments, kas ieviests ar III nodaļu un dod pierobežas iedzīvotājiem tiesības šķērsot ārējo sauszemes robežu, saskaņā ar vietējās pierobežas satiksmes režīmu;
- 8) "Šengenas Konvencija" ir Konvencija, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnijā noslēgto Šengenas Līgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām¹.

¹ OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp. Konvencijā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1160/2005 (OV L 191, 22.7.2005., 18. lpp.).

II nodaļa

Vietējās pierobežas satiksmes režīms

4. pants

Ieceļošanas nosacījumi

Saskaņā ar vietējās pierobežas satiksmes režīmu pierobežas iedzīvotāji drīkst šķērsot kaimiņu dalībvalsts ārējo sauszemes robežu ar nosacījumu, ka:

- a) viņiem ir vietējās pierobežas satiksmes atļauja, un, ja to paredz 13. pantā minētie divpusējie nolīgumi, derīgs ceļošanas dokuments vai dokumenti;
- b) viņi nav personas, par kurām Šengenas Informācijas sistēmā (SIS) ir izdots brīdinājums, lai atteiktu tām ieceļošanas atļauju;
- c) viņus neuzskata par bīstamiem jebkuras dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai, sabiedrības veselības aizsardzībai vai starptautiskajām attiecībām, un, konkrēti, ja dalībvalstu datubāzēs nav brīdinājuma par ieceļošanas atteikšanu šo pašu iemeslu dēļ.

*5. pants**Uzturēšanās pierobežā*

Divpusējos nolīgumos, kas minēti 13. pantā, saskaņā ar vietējās pierobežas satiksmes režīmu precizē katras nepārtrauktas uzturēšanās maksimālo ilgumu, kas nepārsniedz trīs mēnešus.

*6. pants**Ieceļošanas un izceļošanas pārbaudes*

1. Dalībvalstis veic pierobežas iedzīvotāju ieceļošanas un izceļošanas pārbaudes, lai nodrošinātu, ka viņi izpilda 4. pantā minētos nosacījumus.
2. Saskaņā ar vietējās pierobežas satiksmes režīmu vietējās pierobežas satiksmes atļaujās nespiež nedz ieceļošanas, nedz izceļošanas zīmogus.
3. Šā panta 1. punkts neskar 15. pantu.

III nodaļa**Vietējās pierobežas satiksmes atļauja***7. pants**Vietējās pierobežas satiksmes atļaujas ieviešana*

1. Ar šo tiek ieviesta vietējās pierobežas satiksmes atļauja.

2. Vietējās pierobežas satiksmes atļauja ir derīga tikai izdevējas dalībvalsts pierobežā.
3. Vietējās pierobežas satiksmes atļaujā ir atļaujas turētāja fotogrāfija un vismaz šāda informācija:
 - a) atļaujas turētāja vārds, uzvārds, dzimšanas datums, valstspiederība un dzīvesvieta;
 - b) izdevējstāde, izdošanas datums un derīguma termiņš;
 - c) pierobeža, kurā atļaujas turētājam ir tiesības pārvietoties;
 - d) tāda derīga ceļošanas dokumenta vai dokumentu numurs (-i), kā minēts 9. panta a) punktā, kas to turētājam dod tiesības šķērsot ārējās robežas.

Atļaujā skaidri norāda, ka tās turētājam nav tiesību pārvietoties ārpus pierobežas un ka jebkura pārkāpuma gadījumā draud sankcijas, kā paredzēts 17. pantā.

8. pants

Vietējās pierobežas satiksmes atļaujas aizsardzības elementi un tehniskās specifikācijas

1. Vietējās pierobežas satiksmes atļaujas aizsardzības elementi un tehniskās specifikācijas atbilst attiecīgajiem, noteikumiem Padomes Regulā (EK) Nr. 1030/2002 (2002. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem¹.

¹ OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp.

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm vietējās pierobežas satiksmes atļauju paraugus, kas izveidoti saskaņā ar 1. punktu.

9. pants

Izdošanas nosacījumi

Vietējās pierobežas satiksmes atļauju var izdot pierobežas iedzīvotājiem:

- a) kam ir derīgs ceļošanas dokuments vai dokumenti, kā minēts Šengenas Konvencijas 17. panta 3. punkta a) apakšpunktā, kuri dod tiesības šķērsot ārējās robežas;
- b) kas uzrāda dokumentus, kuri apliecina viņu pierobežas iedzīvotāja statusu, kā arī to, ka viņiem ir likumīgi iemesli biežai ārējās sauszemes robežas šķērsošanai saskaņā ar vietējās pierobežas satiksmes režīmu;
- c) kas nav personas, par kurām SIS ir izdots paziņojums, lai aizliegtu tām ieceļot;
- d) kas netiek uzskatīti par draudu jebkuras dalībvalsts sabiedriskai kārtībai, iekšējai drošībai, sabiedrības veselības aizsardzībai vai starptautiskajām attiecībām, un jo īpaši, ja dalībvalstu datubāzēs nav brīdinājuma par ieceļošanas atteikšanu šo pašu iemeslu dēļ.

10. pants

Spēkā esamība

Vietējās pierobežas satiksmes atļaujas minimālais derīguma termiņš ir viens gads, maksimālais – pieci gadi.

*11. pants**Izdošanas nodeva*

Nodevas, kas atbilst administratīvajām vietējās pierobežas satiksmes atļaujas iesniegumu apstrādes izmaksām, nedrīkst būt lielākas par nodevām, ko iekasē par īstermiņa daudzkārtējas ieceļošanas vīzas iesniegumu apstrādi.

Vietējās pierobežas satiksmes atļauju var izsniegt bez maksas.

*12. pants**Izsniegšanas kārtība*

1. Vietējās pierobežas satiksmes atļauju var izsniegt vai nu dalībvalstu konsulāti, vai jebkura dalībvalsts administratīva iestāde, kas noteikta 13. pantā minētajos divpusējos nolīgumos.
2. Dalībvalstis uztur centrālo atļauju pieteikumu un izsniegto, pagarināto un atsaukto vai atcelto vietējās pierobežas satiksmes atļauju reģistru un nosaka valsts kontaktpunktu, kas pēc citu dalībvalstu pieprasījuma nekavējoties sniedz informāciju par šajā reģistrā iekļautajām atļaujām.

IV nodaļa

Vietējās pierobežas satiksmes režīma ieviešana

13. pants

Dalībvalstu un trešo kaimiņvalstu divpusējie nolīgumi

1. Vietējās pierobežas satiksmes režīma ieviešanai dalībvalstis ir pilnvarotas slēgt divpusējus nolīgumus ar trešām kaimiņvalstīm saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem.

Dalībvalstis drīkst arī saglabāt pašreizējos divpusējos nolīgumus ar trešām kaimiņvalstīm par vietējo pierobežas satiksmi. Ciktāl šādi nolīgumi ir nesaderīgi ar šo regulu, attiecīgās dalībvalstis groza nolīgumus tādā veidā, lai novērstu konstatētās nesaderības.

2. Dalībvalstis pirms divpusējo nolīgumu par vietējo pierobežas satiksmi ar trešajām kaimiņvalstīm pirms slēgšanas vai grozīšanas apspriežas ar Komisiju par nolīguma saderību ar šo regulu.

Ja Komisija uzskata nolīgumu par nesaderīgu ar šo regulu, tā ziņo attiecīgajai dalībvalstij. Dalībvalsts veic visus atbilstīgos pasākumus, lai saprātīgā laikā grozītu nolīgumu tādā veidā, lai novērstu konstatētās nesaderības.

3. Ja Kopiena vai attiecīgā dalībvalsts nav noslēgusi atpakaļuzņemšanas nolīgumu ar trešo valsti, divpusējā nolīgumā par vietējo pierobežas satiksmi, ko noslēdz ar šo trešo valsti, paredz atvieglot to personu atpakaļuzņemšanu, kas ir pārkāpušas vietējās pierobežas satiksmes režīmu, kā noteikts šajā regulā.

14. pants

Režīmu salīdzināmība

Savos divpusējos nolīgumos, kas minēti 13. pantā, dalībvalstis nodrošina, ka trešā valsts piešķir personām, kas izmanto Kopienas tiesības uz pārvietošanās brīvību un trešās valsts valstspiederīgajiem, kas likumīgi dzīvo attiecīgās dalībvalsts pierobežā, tādu režīmu, kas vismaz līdzinās režīmam, kurš piešķirts attiecīgās trešās valsts pierobežas iedzīvotājiem.

15. pants

Robežas šķērssošanas atvieglošana

1. Divpusējos nolīgumos, kas minēti 13. pantā, var paredzēt robežšķērssošanas atvieglošanu, kuras nolūkā dalībvalstis:
- a) izveido īpašas robežšķērssošanas vietas, kas atvērtas tikai pierobežas iedzīvotājiem;
 - b) rezervē īpašas joslas pierobežas iedzīvotājiem parastajās robežšķērssošanas vietās; vai
 - c) ņemot vērā vietējos apstākļus un īpaša rakstura izņēmuma gadījumos ļauj pierobežas iedzīvotājiem šķērsot savu ārējo sauszemes robežu noteiktās vietās, kas nav atļautās robežšķērssošanas vietas, un ārpus noteiktajām stundām.

2. Ja dalībvalsts izlemj atvieglot robežas šķērsošanu pierobežas iedzīvotājiem saskaņā ar 1. punktu, šādu atvieglojumu pašsaprotami attiecina uz jebkuru personu, kas izmanto Kopienas tiesības uz pārvietošanās brīvību un kas dzīvo attiecīgajā pierobežā.
3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajās robežšķērsošanas vietās, kā arī 1. punkta b) apakšpunktā minētajās īpašajās joslās personām, kas regulāri šķērso ārējo sauszemes robežu un ko robežsargi pazīst kā biežus robežas šķērsotājus, parasti piemēro tikai izlases veida pārbaudes.

Laiku pa laikam šīm personām piemēro pilnīgas pārbaudes, ko veic neregulāri un par to iepriekš nebrīdinot.
4. Ja dalībvalsts izlemj atvieglot robežas šķērsošanu pierobežas iedzīvotājiem atbilstīgi 1. punkta c) apakšpunktam:
 - a) papildus informācijai, kas prasīta saskaņā ar 7. panta 3. punktu, vietējās pierobežas satiksmes atļaujā iekļauj arī ziņas par vietu, kur, un apstākļiem, kādos drīkst šķērsot ārējo sauszemes robežu;
 - b) attiecīgā dalībvalsts veic izlases veida pārbaudes un vada regulāru uzraudzību, lai novērstu neatļautu robežas šķērsošanu.

V nodaļa

Nobeiguma noteikumi

16. pants

Seūta un Meliļa

Šī regula neietekmē īpašos noteikumus, kas attiecas uz Seūtu un Meliļu, kā minēts Spānijas Karalistes Deklarācijā par Seūtas un Meliļas pilsētām Nobeiguma aktā Nolīgumam par Spānijas Karalistes pievienošanos Konvencijai, ar ko ievieš Šengenas Nolīgumu.

17. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka par jebkādu ar šo regulu izveidotā un ar 13. pantā minētajiem divpusējiem nolīgumiem ieviestā vietējās pierobežas satiksmes režīma pārkāpumu piemēro sankcijas, kā to paredz valsts tiesību akti.
2. Šīs sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas un ietver iespēju atsaukt un atcelt vietējās pierobežas satiksmes atļaujas.

3. Dalībvalstis reģistrē visus vietējās pierobežas satiksmes režīma pārkāpumus un sankcijas, kas piemērotas saskaņā ar 1. punktu. Ik pēc sešiem mēnešiem šo informāciju nosūta pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

18. pants

Ziņošana par vietējās pierobežas satiksmes režīmu

Līdz 2009. gada 19. janvārim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par vietējās pierobežas satiksmes režīma īstenošanu un darbību, kā noteikts šajā regulā un īstenots divpusējos nolīgumos, kas noslēgti vai saglabāti saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem. Šim ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno atbilstīgas likumdošanas iniciatīvas.

19. pants

Paziņojums par divpusējiem nolīgumiem

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai par visiem 13. pantā minētajiem divpusējiem nolīgumiem, kā arī par šo nolīgumu denonsēšanu vai grozīšanu.
2. Komisija informāciju, kas tai paziņota saskaņā ar 1. punktu, dara pieejamu dalībvalstīm un sabiedrībai, publicējot to *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai izmantojot citus piemērotu līdzekļus.

*20. pants**Grozījumi Šengenas Konvencijas noteikumos*

Šengenas Konvencijas 136. panta 3. punkta noteikumus aizstāj ar šādu tekstu:

- "3. 2. punkts neattiecas uz tiem divpusējiem nolīgumiem par vietējo pierobežas satiksmi, kas minēti 13. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1931/2006 (2006. gada 20. decembris), ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām*.

* OV L 405, 30.12.2006."

*21. pants**Stāšanās spēkā*

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2006. gada 20. decembrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

J. BORRELL FONTELLES

J. KORKEAOJA

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1932/2006**(2006. gada 21. decembris),**

**ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 539/2001,
ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem,
šķērsojot ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu,
uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 62. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) 2001. gada 14. marta Regulas (EK) Nr. 539/2001 ¹ I un II pielikumā ietverto trešo valstu sarakstu saturam būtu jāatbilst un būtu jāturpina atbilst kritērijiem, kas paredzēti minētās regulas 5. apsvērumā.. Dažas trešās valstis būtu jāpārceļ no viena pielikuma uz otru, jo īpaši saistībā ar nelegālo imigrāciju un sabiedrisko kārtību.
- (2) Bolīvija jāpārceļ uz Regulas (EK) Nr. 539/2001 I pielikumu. Dienai, no kuras Bolīvijas pilsoņiem piemēro vīzu prasību vajadzētu būt tādai, lai dalībvalstis varētu savlaicīgi atcelt divpusējus nolīgumus ar Bolīviju un veikt visus administratīvos un organizatoriskos pasākumus, kas vajadzīgi attiecīgās vīzu prasības ieviešanai.
- (3) Antigva un Barbuda, Bahamu salas, Barbadosa, Maurīcija, Sentkitsa un Nevisa un Seišelu salas būtu jāpārceļ uz Regulas (EK) Nr. 539/2001 II pielikumu.

Atbrīvojumam no vīzu prasības attiecībā uz šo valstu pilsoņiem nevajadzētu stāties spēkā, kamēr starp Eiropas Kopienu un attiecīgo valsti nav noslēgti divpusēji nolīgumi par atbrīvojumu no vīzu prasības.

¹ OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.

- (4) Abiem Regulas (EK) Nr. 539/2001 pielikumiem vajadzētu būt pilnīgiem. Šajā nolūkā abiem Regulas (EK) Nr. 539/2001 pielikumiem būtu jāpievieno nosaukums, kas ļautu noteikt vīzu režīmu, kurš dalībvalstīm jāpiemēro attiecībā uz personu kategorijām, kurām dažas dalībvalstis piemēro vīzu prasību, savukārt citas dalībvalstis to nepiemēro. Regulas (EK) Nr. 539/2001 I pielikumam būtu jāpievieno dažādas to "Lielbritānijas" personu kategorijas, kas nav Apvienotās Karalistes pilsoņi Kopienas tiesību aktu nozīmē, un minētās regulas II pielikumam būtu jāpievieno Lielbritānijas (aizjūras teritoriju) pilsoņu kategorija.
- (5) Dalībvalstis var paredzēt atbrīvojumu no vīzu prasību dažiem tādu pasu turētājiem, kuras nav parastās pases. Jāprecizē norādes uz šiem pasu veidiem. Tāpat Regulā (EK) Nr. 539/2001 arī jānorāda procedūras, ko piemēro, ja piemēro šādus atbrīvojumus.
- (6) Dalībvalstis var atbrīvot no vīzu prasības atzītus bēgļus, visus bezvalstniekus – gan tos, uz ko attiecas 1954. gada Konvencija par bezvalstnieka statusu, gan tos, uz kuriem tā neattiecas - kā arī skolēnus, kas piedalās skolēnu ekskursijās, ja minēto kategoriju personas pastāvīgi dzīvo kādā no Regulas (EK) Nr. 539/2001 II pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm.
- Šīs trīs personu kategorijas jau ir pilnībā atbrīvotas no vīzu prasības, ja attiecīgās personas pastāvīgi dzīvo Šengenas zonā un ja tās ieceļo vai atkārtoti ieceļo minētajā zonā; vispārēju atbrīvojumu vajadzētu ieviest attiecībā uz minēto kategoriju personām, kas pastāvīgi dzīvo dalībvalstī, kura nav vai vēl nav pievienojusies Šengenas zonai, ciktāl tas attiecas uz šo personu ieceļošanu vai atkārtotu ieceļošanu jebkuras citas dalībvalsts teritorijā, kurai ir saistoši attiecīgie Šengenas *acquis* noteikumi.
- (8) Režīmam, kas paredz atbrīvojumus no vīzu prasības, būtu pilnībā jāatspoguļo pašreizējā prakse. Dažas dalībvalstis no vīzu prasības atbrīvo Regulas (EK) Nr. 539/2001 I pielikumā uzskaitīto trešo valstu pilsoņus, kas ir bruņoto spēku personāls un kas ceļo saistībā ar NATO vai programmu "Partnerattiecības mieram". Juridiskās noteiktības labad šādiem atbrīvojumiem, kuru pamatā ir starptautiskas saistības ārpus Kopienas tiesībām, tomēr vajadzētu būt norādītiem minētajā regulā.

-
- (9) Ņemot vērā secīgos Regulas (EK) Nr. 539/2001 grozījumus, ir jāuzlabo tās struktūra un uztveramība; šajā sakarā tā vēlāk būtu jāpārstrādā.
-

- (10) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju - saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ¹ - šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta B. punktā Padomes 1999. gada 17. maija Lēmumā 1999/437/EK ² par dažiem pasākumiem minētā nolīguma piemērošanai.
- (11) Apvienotajai Karalistei un Īrijai Regula (EK) Nr. 539/2001 nav saistoša. Tādēļ tās nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tā nav minētajām valstīm saistoša un neattiecas uz tām.
- (12) Attiecībā uz Šveici - saskaņā ar Nolīgumu, kas parakstīts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā - šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B. punktā, to lasot saistībā ar 4. panta 1. punktu Padomes Lēmumā 2004/860/EK (2004. gada 25. oktobris) par Nolīguma parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā un par dažu tā noteikumu provizorisku piemērošanu ³,

¹ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

² OV L 368, 15.12.2004., 26. lpp.

³ OV L 370, 17.12.2004., 78. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.*1. pants*

Ar šo Regulu (EK) Nr. 539/2001 groza šādi.

1) Regulas 1. pantu groza šādi:

a) 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Neskarot prasības, kas izriet no Eiropas Līguma par vīzu atcelšanu bēgļiem, kurš parakstīts Strasbūrā, 1959. gada 20. aprīlī, uz atzītiem bēgļiem un bezvalstniekiem attiecas prasība, ka, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, viņiem ir jābūt vīzai, ja trešā valsts, kurā viņi pastāvīgi dzīvo un kura viņiem izdevusi ceļošanas dokumentu, ir kāda no šīs regulas I pielikumā uzskaitītajām trešā valstīm.";

b) 2. punktam pievieno šādu daļu:

"Tāpat no vīzu prasības atbrīvo:

- šīs regulas I pielikumā uzskaitīto trešo valstu pilsoņus, kuri ir to vietējās pierobežas satiksmes atļauju turētāji, ko dalībvalstis izdevušas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1931/2006, ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām un ar ko groza Šengenas Konvencijas noteikumus ^{*}, ja minētie turētāji izmanto savas tiesības atbilstīgi vietējās pierobežas satiksmes režīmu;
- skolēnus, kas ir šīs regulas I pielikumā uzskaitīto trešo valstu pilsoņi, kas pastāvīgi dzīvo dalībvalstī, kura piemēro Padomes Lēmumu 94/795/TI (1994. gada 30. novembris) par kopīgu rīcību, ko Padome, pamatojoties uz K3. panta 2. punkta b) apakšpunktu Līgumā par Eiropas Savienību, pieņēmusi attiecībā uz ceļošanas iespējām skolēniem no trešām valstīm, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji ^{**}, un kas piedalās kādas skolas ekskursijā kā skolēnu grupas dalībnieki attiecīgās skolas skolotāja pavadībā;
- atzītus bēgļus, bezvalstniekus un citas personas, kam nav nevienas valsts pilsonības, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī un kas ir šīs dalībvalsts izdota ceļošanas dokumenta turētāji.

^{*} OV L 405, 30.12.2006.

^{**} OV L 327, 19.12.1994., 1. lpp."

2) Svītro 3. pantu.

3) Regulas 4. pantu groza šādi:

a) 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"a) diplomātisko pasu, dienesta/oficiālo pasu vai īpašo pasu turētājiem saskaņā ar vienu no procedūrām, kas noteiktas 1. panta 1. punktā un 2. panta 1. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 789/2001 (2001. gada 24. aprīlis), ar ko Padomei rezervē izpildu pilnvaras attiecībā uz dažiem sīki izstrādātiem noteikumiem un praktiskām procedūrām vīzu pieteikumu izskatīšanā *;

* OV L 116, 26.4.2001., 2. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2004/927/EK (OV L 396, 31.12.2004., 45. lpp.).";

b) 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2. Dalībvalsts var atbrīvot no vīzu prasības:

- a) skolēnus, kas ir kādas I pielikumā uzskaitītās trešās valsts pilsoņi, kas pastāvīgi dzīvo kādā no II pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm vai arī Šveicē vai Lihtenšteinā, un kas piedalās kādas skolas ekskursijā kā skolēnu grupas dalībnieki attiecīgās skolas skolotāja pavadībā;
- b) atzītus bēgļus un bezvalstniekus, ja trešā valsts, kurā viņi pastāvīgi dzīvo un kura viņiem ir izdevusi ceļošanas dokumentu, ir kāda no II pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm;

- c) bruņoto spēku personālu, kas ceļo saistībā ar NATO vai programmu "Partnerattiecības mieram" un kam ir personu un uzdevumu apliecinājoši dokumenti, kuri paredzēti 1951. gada 19. jūnija Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalstu nolīgumā par to bruņoto spēku statusu."

4) Regulas I pielikumu groza šādi:

a) 1. daļā:

- i) iekļauj norādi "Bolīvija";
- ii) svītrot norādes "Antigva un Barbuda", "Bahamu salas", "Barbadosa", "Maurīcija", "Sentkitsa un Nevisa", "Seišelu salas";
- iii) norādi "Austrumtimora" aizstāj ar norādi "Timorleste";
- iv) norādi "Dienvidslāvijas Federālā Republika (Serbija un Melnkalne)" aizstāj ar norādēm "Serbija" un "Melnkalne";
- v) norādi "Rietumsamoa" aizstāj ar norādi "Samoa".

b) pievieno šādu daļu:

"3. LIELBRITĀNIJAS PILSOŅI, KAS NAV LIELBRITĀNIJAS UN
Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Valsts Piederīgie
KOPIENAS TIESĪBU NOZĪMĒ

Lielbritānijas aizjūras teritoriju pilsoņi, kam nav uzturēšanās tiesību
Lielbritānijā

Lielbritānijas aizjūras pilsoņi

Lielbritānijas pavalstnieki, kam nav uzturēšanās tiesību Lielbritānijā

Lielbritānijas aizsargātas personas".

5) Regulas II pielikumu groza šādi:

a) 1. daļā:

i) svītrot norādi "Bolīvija";

ii) iekļauj šādas norādes:

"Antigva un Barbuda *

Bahamu salas *

Barbadosa *

Maurīcija *

Sentkitsa un Nevisa *

Seišelu salas *";

iii) iekļauj šādu zemsvītras piezīmi

"* Atbrīvojumu no vīzu prasības piemēros no dienas, kad stājas spēkā ar Eiropas Kopienų noslēgts nolīgums par atbrīvojumu no vīzu prasības.";

iv) norādi "Bruneja" aizstāj ar norādi "Bruneja Darusalama".

b) pievieno šādu daļu:

"3. LIELBRITĀNIJAS PILSOŅI, KAS NAV LIELBRITĀNIJAS UN Ziemeļīrijas apvienotās karalistes valstspiederīgie KOPIENAS TIESĪBU NOZĪMĒ

Lielbritānijas (aizjūras teritoriju) pilsoņi".

2. pants

Vīzu prasību attiecībā uz Bolīvijas pilsoņiem Dalībvalstis piemēro no 2007. gada 1. aprīļa.

Atbrīvojumu no vīzu prasības attiecībā uz Antigvas un Barbudas, Bahamu salu, Barbadosas, Maurīcijas, Senkitsas un Nevisas un Seišelu salu pilsoņiem dalībvalstis piemēro no dienas, kad stājas spēkā nolīgums par atbrīvojumu no vīzu prasības, ko Eiropas Kopiena noslēdz ar attiecīgo trešo valsti.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2006. gada 21. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. KORKEAOJA

Padomes Regula (EK) Nr. 1933/2006**(2006. gada 21. decembris)****par vispārējo tarifa preferenču izmantošanas
pagaidu atcelšanu Baltkrievijas Republikai**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 133. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 980/2005 (2005. gada 27. jūnijs) par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu¹, un jo īpaši tās 20. panta 4. punktu,

¹ OV L 169, 30.6.2005., 1. lpp.

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 980/2005 Baltkrievijas Republika (turpmāk "Baltkrievija") ir Kopienas vispārējo tarifa preferenču sistēmas izmantotāja.
- (2) 2003. gada 29. janvārī Starptautiskā brīvo arodbiedrību konfederācija (SBAK), Eiropas Arodbiedrību konfederācija (EAK) un Pasaules darba konfederācija (PDK) kopīgi lūdza Komisiju saskaņā ar 27. pantu Regulā (EK) Nr. 2501/2001 (2001. gada 10. decembris) par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu no 2002. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 31. decembrim¹ izmeklēt biedrošanās brīvības un tiesību uz koplīguma slēgšanu iespējamos pārkāpumus Baltkrievijā.
- (3) Komisija lūgumu izskatīja un, apspriedusies ar Vispārējo preferenču komiteju, ar 2003. gada 29. decembra lēmumu² nolēma sākt izmeklēšanu. Ieinteresētās personas ar publicētu paziņojumu tika lūgtas sniegt informāciju³.
- (4) Baltkrievijas iestādes tika oficiāli informētas par izmeklēšanas sākšanu. Tās noliedza jebkādas Starptautiskās darba organizācijas (*ILO*) Konvenciju Nr. 87 (par biedrošanās brīvību un tiesībām apvienoties organizācijās) un Nr. 98 (par tiesību apvienoties organizācijās un slēgt koplīgumus principu piemērošanu) pārkāpumus.

¹ OV L 346, 31.12.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 980/2005.

² Komisijas Lēmums 2004/23/EK (2003. gada 29. decembris) par izmeklēšanas sākšanu atbilstoši Padomes Regulas (EK) Nr. 2501/2001 27. panta 2. punktam attiecībā uz biedrošanās brīvības pārkāpumiem Baltkrievijā (OV L 5, 9.1.2004., 90. lpp.).

³ OV C 40, 14.2.2004., 4. lpp.

- (5) Tomēr informācija, ko Komisija savākusi izmeklēšanā, kuru tā veica saziņā ar Vispārējo preferenču komiteju, apstiprināja smagu, sistemātisku biedrošanās brīvības un tiesību uz koplīguma slēgšanu pārkāpumu esamību atbilstīgi Konvencijām Nr. 87 un Nr. 98. Cita starpā Komisija konstatēja, ka *ILO* ir izskatījusi stāvokli Baltkrievijā saistībā ar šīm divām konvencijām un 2003. gada novembrī uzsākusi attiecīgu izmeklēšanu. Tās rezultātā sagatavotajā *ILO* izmeklēšanas komisijas 2004. gada jūlija ziņojumā ir ietverti 12 ieteikumi, lai veiktu īpašus pasākumus stāvokļa uzlabošanai Baltkrievijā. Baltkrieviju steidzami aicināja īstenot šos ieteikumus līdz 2005. gada 1. jūnijam, bet tas netika veikts. Pamatojoties uz šo informāciju un uz savu pārskatu, Komisija uzskatīja, ka preferenču sistēmas pagaidu atcelšana ir pamatota.
- (6) Komisija 2005. gada 17. augustā nolēma uzraudzīt un izvērtēt stāvokli darba tiesību jomā Baltkrievijā¹. Paziņojumā par sešu mēnešu uzraudzības un izvērtēšanas laiku² bija pausts Komisijas nodoms iesniegt Padomei priekšlikumu uz laiku atcelt tirdzniecības preferences, ja vien minētajā termiņā Baltkrievija neuzņemsies saistības veikt nepieciešamos pasākumus, lai panāktu atbilstību 1998. gada *ILO* deklarācijā par pamatprincipiem un darba tiesībām minētajiem principiem, kas pausti *ILO* izmeklēšanas komisijas divpadsmit ieteikumos 2004. gada jūlija ziņojumā. Baltkrievijas iestādes tika oficiāli informētas par lēmumu un par paziņojumu.

¹ Komisijas Lēmums 2005/616/EK (2005. gada 17. augusts) par darbinieku tiesību situācijas uzraudzību un novērtēšanu Baltkrievijā, lai īslaicīgi atceltu tirdzniecības preferences (OV L 213, 18.8.2005., 16. lpp.).

² OV C 240, 30.9.2005., 41. lpp.

- (7) Baltkrievija sešu mēnešu uzraudzības un izvērtēšanas termiņā, ne arī turpmāko mēnešu laikā, kā norādīts turpmāk, prasītās saistības neuzņēmās. Turpretī 2006. gada 30. martā Baltkrievijas iestādes iesniedza Komisijai argumentus par stāvokli Baltkrievijā saistībā ar tiesībām attiecībā uz biedrošanās brīvību. Komisija veica šo argumentu analīzi, bet secināja, ka tie nav pietiekami saistību pierādījumi.
- (8) Vienlaikus *ILO* Administratīvā padome 2006. gada martā pieņēma Biedrošanās brīvības komitejas (BBK) pārbaudes ziņojumu, kurā BBK norādīja, ka stāvoklis arodbiedrību tiesību jomā Baltkrievijā faktiski ir pasliktinājies, un mudināja Baltkrievijas iestādes nekavējoties veikt konkrētus pasākumus.
- (9) Turklāt Komisija no Baltkrievijas iestādēm saņēma 2006. gada 16. maijā datētu paziņojumu par tiesībām biedrošanās brīvības jomā Baltkrievijā. Tāpat kā attiecībā uz 2006. gada 30. marta paziņojumu, pēc rūpīgas analīzes Komisija secināja, ka šis paziņojums nepamato saistības un nav pārliecinošs pierādījums tam, ka situācija ir uzlabojusies. Šo novērtējumu par situāciju Baltkrievijā iekļāva *ILO* Starptautiskajā darba konferencē noteikto standartu piemērošanas komitejas 2006. gada jūnija ziņojumā, kurā pauda nožēlu par to, ka Baltkrievijas valdība aizvien nav īstenojusi ieteikumus, un uzsvēra, ka ir vajadzīga ātra rīcība, lai varētu gūt faktiskus un pozitīvus panākumus. Turklāt 2006. gada jūnija Starptautiskajā darba konferencē, ko organizēja *ILO* pārraudzībā, šo situāciju, kad Baltkrievija nav īstenojusi 12 ieteikumus un kopš 2004. gada jūlija tos ir ignorējusi, klasificēja kā gadījumu, kad saistības joprojām netiek pildītas. Šādu ārkārtas klasifikāciju izmanto vienīgi attiecībā uz ļoti nopietniem un sistemātiskiem gadījumiem, kad netiek ievērota ratificēta konvencija.

- (10) Komisija rūpīgi izanalizēja jaunākos notikumus Baltkrievijā un Baltkrievijas 2006. gada 14. oktobra vēstuli, ko Komisija saņēma 2006. gada 17. oktobrī. Tā vietā, lai norādītu efektīvas saistības vai skaidrus pierādījumus par situācijas uzlabošanos, šajā vēstulē vēlreiz ir izteikti iespējamie nodomi, bet tā nesatur norādes par to, ka *ILO* Konvenciju Nr. 87 un Nr. 98 principi ir efektīvi īstenoti. Aizvien vēl pastāv *ILO* Konvencijās Nr. 87 un Nr. 98 noteikto principu pārkāpumi.
- (11) Ņemot vērā iepriekš minēto, preferenču sistēma Baltkrievijas izcelsmes ražojumiem uz laiku būtu jāatceļ, kamēr tiks nolemts, ka vairs nepastāv iemesli, kas pamato pagaidu atcelšanu.
- (12) Šai regulai būtu jāstājas spēkā sešus mēnešus pēc tās pieņemšanas, ja vien pirms tam netiek nolemts, ka vairs nepastāv iemesli, kas to pamato,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Baltkrievijas izcelsmes ražojumiem uz laiku atceļama Regulas (EK) Nr. 980/2005 noteiktā preferenču sistēma.

2. pants

Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma atjaunos preferenču sistēmu Baltkrievijas izcelsmes ražojumiem, ja Baltkrievijā beigs pastāvēt biedrošanās brīvības un tiesību uz koplīguma slēgšanu pārkāpumi.

3. pants

Šī regula stājas spēkā 2007. gada 21. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 21. decembrī

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

J. KORKEAOJA

Padomes Regula (EK) Nr. 1934/2006**(2006. gada 21. decembris),**

**ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai ar
industrializētām valstīm un teritorijām un citām valstīm
un teritorijām ar augstu ienākumu līmeni**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 181.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) Pēdējos desmit gados Kopiena ir konsekventi stiprinājusi divpusējas attiecības ar visdažādākajām industrializētām valstīm un teritorijām un citām valstīm un teritorijām ar augstu ienākumu līmeni vairākos pasaules reģionos, galvenokārt Ziemeļamerikā, Austrumāzijā un Austrālijā, bet arī Dienvidaustrumāzijā un Persijas līča reģionā. Šīs attiecības turklāt ir attīstījušās, aptverot arvien vairāk jautājumu un jomu ekonomikā, kā arī citās nozarēs.
- (2) Kopienas interesēs ir vēl vairāk padziļināt attiecības ar industrializētām valstīm un teritorijām, kam bieži vien ir Kopienai līdzīgas politiskas, ekonomiskas un institucionālas struktūras un vērtības un kas ir nozīmīgi divpusēji politiski un tirdzniecības partneri, kā arī daudzpusēju forumu un pasaules mēroga pārvaldības dalībnieki. Tas būs svarīgs faktors, stiprinot Eiropas Savienības nozīmi un vietu pasaulē, konsolidējot daudzpusējas iestādes un palīdzot panākt pasaules ekonomikas un starptautiskās sistēmas līdzsvaru un attīstību.
- (3) Eiropas Savienība, industrializētas valstis un teritorijas un citas valstis un teritorijas ar augstu ienākumu līmeni ir vienojušās stiprināt attiecības un sadarboties jomās, kurās tām ir kopīgas intereses, izmantojot dažādus divpusējus instrumentus, piemēram, nolīgumus, deklarācijas, rīcības plānus un citus līdzīgus dokumentus.

-
- (4) Saskaņā ar šajos divpusējos instrumentos paredzētajiem principiem, Kopiena īsteno sadarbības politiku, lai radītu labvēlīgu vidi, veidojot un izvēršot attiecības ar tādām valstīm un teritorijām. Sadarbības pasākumi palīdzēs stiprināt Eiropas klātbūtni un pamanāmību šajās valstīs, kā arī rosināt ekonomiskas, tirdzniecības, akadēmiskas, kultūras un citādas apmaiņas un dažādu katrā pusē iesaistītu personu mijiedarbību.
- (5) Eiropas Savienība ir dibināta, pamatojoties uz demokrātijas, tiesiskuma, labas pārvaldības, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas principu. Kopienas rīcībai būtu jāveicina vispārējā mērķa sasniegšana – ar dialoga un sadarbības palīdzību panākt un stiprināt šīs vērtības partnervalstīs un reģionos.
- (6) Vienā instrumentā veicinot dažādotas divpusējas sadarbības ierosmes, kurā līdzdarbojas industrializētas valstis un teritorijas un citas valstis un teritorijas ar augstu ienākumu līmeni, būs iespējami apjomradīti ietaupījumi, sinerģijas efekti, lielāka Kopienas rīcības efektivitāte un pamanāmība.
- (7) Lai sasniegtu šīs regulas mērķus, ir jāīsteno diferencēta pieeja un jāizveido sadarbība ar partnervalstīm, ņemot vērā to saimniecisko, sociālo un politisko situāciju, kā arī konkrētas Kopienas intereses, stratēģijas un prioritātes.
- (8) Šī regula rada vajadzību atcelt Padomes Regulu (EK) Nr. 382/2001 (2001. gada 26. februāris), kas attiecas uz projektu īstenošanu, kas veicina sadarbību un komercattiecības starp Eiropas Savienību un Ziemeļamerikas, Tālo Austrumu un Austrālijas-Āzijas industrializētajām valstīm¹.

¹ OV L 57, 27.2.2001., 10. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1900/2005 (OV L 303, 22.11.2005., 22. lpp.).

- (9) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, veicināt pastiprinātu Kopienas un industrializētu valstu un teritoriju sadarbību, kā arī pastiprinātu Kopienas un tādu citu valstu un teritoriju sadarbību, kam ir augsts ienākumu līmenis, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un rīcības mēroga dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (10) Pasākumus, kas nepieciešami šīs regulas īstenošanai vajadzētu pieņemt saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību¹,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķis

1. Ar Kopienas finansējumu atbalsta ekonomisku, finanšu un tehnisku sadarbību un citāda veida sadarbību, uz ko attiecas Kopienas kompetences jomas, ar industrializētām valstīm un teritorijām un citām valstīm un teritorijām ar augstu ienākumu līmeni.
2. Galvenais mērķis, sadarbojoties ar 1. punktā minētajām valstīm un teritorijām, ir konkrēti reaģēt uz vajadzību stiprināt saites un vēl vairāk iesaistīties divpusējās, reģionālās un daudzpusējās attiecībās ar tām, lai izveidotu labvēlīgāku vidi Kopienas un šo valstu un teritoriju attiecību izvēršanai, kā arī lai veicinātu dialogu, sekmējot Kopienas intereses.

¹ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmums grozīts ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

*2. pants**Darbības joma*

1. Sadarbība ar industrializētām valstīm un teritorijām un citām valstīm un teritorijām ar augstu ienākumu līmeni ir paredzēta, lai sadarbotos ar partneriem, kam ir Kopienai līdzīgas politiskas, ekonomiskas un institucionālas struktūras un vērtības un kas ir nozīmīgi divpusēji partneri un daudzpusēju forumu un pasaules mēroga pārvaldības dalībnieki. Sadarbība aptver arī jaunindustrializētas valstis un teritorijas vai valstis un teritorijas ar augstu ienākumu līmeni, ar kurām veicināt saistību Kopiena ir stratēģiski ieinteresēta.
2. Šajā regulā industrializētas valstis un teritorijas un citas valstis un teritorijas ar augstu ienākumu līmeni ir pielikumā uzskaitītās valstis un teritorijas, turpmāk "partnervalstis". Tomēr attiecīgi pamatotos gadījumos un lai sekmētu reģionālu sadarbību, Komisija, pieņemot 6. pantā minētās rīcības programmas, var pieņemt lēmumu, ka valstis, kas nav uzskaitītas pielikumā, ir tiesīgas saņemt finansējumu, ja projektam vai programmai, ko paredzēts īstenot, ir reģionālas vai pārrobežu iezīmes. To var paredzēt 5. pantā minētajās daudzgadu sadarbības programmās. Komisija groza pielikumā ietverto sarakstu saskaņā ar regulāru ESAO/AAK veiktu jaunattīstības valstu saraksta pārskatīšanu un par to informēs Padomi.

3. pants

Vispārēji principi

1. Eiropas Savienība balstās uz demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību un tiesiskuma principiem, un tā ar dialogu un sadarbību cenšas veicināt partnervalstu apņēmību ievērot šos principus.
2. Īstenojot šo regulu, piemēro diferencētu pieeju sadarbības veidošanā ar partnervalstīm, attiecīgā gadījumā ņemot vērā to ekonomisko, sociālo un politisko situāciju, kā arī konkrētas Kopienas intereses, stratēģijas un prioritātes.
3. Pasākumi, ko finansē saskaņā ar šo regulu, aptver Kopienas un partnervalstu sadarbības jomas, kas konkrēti izklāstītas instrumentos, nolīgumos, deklarācijās un rīcības plānos, kā arī jomas, kurās Kopiena ir īpaši ieinteresēta.
4. Pasākumos, ko finansē saskaņā ar šo regulu, Kopiena cenšas panākt saskaņotību ar tās ārējās darbības citām jomām, kā arī ar citām atbilstīgām Kopienas stratēģijām. Šo saskaņotību nodrošina, definējot politiku, veicot stratēģisko plānošanu, pasākumu plānošanu un īstenošanu.
5. Pasākumi, ko finansē saskaņā ar šo regulu, papildina un dod pievienoto vērtību dalībvalstu un Kopienas iestāžu centieniem, tostarp tirdzniecības attiecību jomā.

*4. pants**Sadarbības jomas*

Ar Kopienas finansējumu atbalsta sadarbības rīcības saskaņā ar 1. pantu, un tas atbilst šīs regulas vispārējam nolūkam, darbības jomai, mērķiem un vispārējiem principiem. Īpašu uzmanību pievērš rīcībām, kas var ietvert reģionālu aspektu, šādās sadarbības jomās:

- 1) Kopienas un partnervalstu ekonomiskā, akadēmiskā un zinātnes jomā iesaistītu personu sadarbības, partnerattiecību un kopuzņēmumu veicināšana;
- 2) divpusējas tirdzniecības, investīciju plūsmu un ekonomisku partnerattiecību stimulēšana;
- 3) politikā, ekonomikā un sociālajā jomā iesaistītu personu un citu nevalstisku organizāciju dialogu veicināšana attiecīgās Kopienas un partnervalstu nozarēs;
- 4) cilvēku savstarpējo saišu, izglītības un apmācības programmu un domu apmaiņu veicināšana un kultūru un civilizāciju savstarpējas izpratnes veicināšana;
- 5) sadarbības projektu veicināšana tādās jomās kā pētniecība, zinātne un tehnoloģija, enerģētika, transports un ar vidi saistīti jautājumi – tostarp klimata izmaiņas, muita un visi citi jautājumi, kas izraisa savstarpēju Kopienas un partnervalstu ieinteresētību;
- 6) veicināt apziņu un izpratni par Eiropas Savienību un tās pamanāmību partnervalstīs;

- 7) atbalsts konkrētām ierosmēm, tostarp pētniecības darbiem, pētījumiem, izmēģinājuma programmām vai kopprojektiem, kas iecerēti, lai efektīvi un elastīgi reaģētu uz sadarbības mērķiem, ko izraisa pārmaiņas Kopienas un partnervalstu divpusējās attiecībās vai kas iecerēti, lai stimulētu divpusējo attiecību turpmāku padziļināšanu un paplašināšanu.

5. pants

Programmu plānošana un līdzekļu piešķiršana

1. Rīcības, lai veicinātu sadarbību saskaņā ar šo regulu, veic saskaņā ar daudzgadu sadarbības programmām, kas ietver sadarbību ar visām vai izraudzītām partnervalstīm. Komisija izstrādā daudzgadu sadarbības programmas un precizē to darbības jomu.
2. Daudzgadu sadarbības programmas attiecas tikai uz šīs regulas spēkā esamības laiku. Tajās izklāsta Kopienas stratēģiskās intereses un prioritātes, vispārējos mērķus un gaidāmos rezultātus. Tajās arī izklāsta jomas, ko Kopiena izvēlējusies finansēt, un norāda līdzekļu vispārējo indikatīvo sadalījumu pa prioritārām jomām un pa partnervalstīm vai partnervalstu grupām attiecīgā termiņā. Vajadzības gadījumā var norādīt diapazonu. Daudzgadu sadarbības programmas tiek pārskatītas vidusposmā, vai, vajadzības gadījumā, *ad hoc*.
3. Daudzgadu sadarbības programmas un visus to pārskatus pieņem Komisija atbilstīgi 15. panta 2. punktā norādītajai procedūrai.

*6. pants**Īstenošana*

1. Komisija pieņem gada rīcības programmas, kas pamatojas uz 5. pantā minētajām daudzgadu sadarbības programmām.
2. Gada rīcības programmās visām vai izraudzītām partnervalstīm nosaka mērķus, iesaistīšanās jomas, gaidāmos rezultātus, vadības procedūras un kopējo plānoto finansējuma apjomu. Tajās aprakstītas finansējamās rīcības, katrai rīcībai piešķirtā finansējuma apjoms un provizorisks to īstenošanas grafiks.
3. Komisija pieņem gada rīcības programmas atbilstīgi 15. panta 2. punktā minētajai procedūrai. Šī procedūra nav jāizmanto, lai izdarītu rīcību programmu grozījumus, piemēram, tādus, ar ko veic tehniskus pielāgojumus, papildzina īstenošanas termiņu, ar ko paredzētā budžetā pārskaita līdzekļus no vienas plānotas darbības uz citu, vai tādus, ar ko palielina vai samazina budžetu par mazāk nekā 20 % no sākotnējā budžeta apjoma, ja vien šie grozījumi atbilst rīcību programmās izklāstītajiem sākotnējiem mērķiem.

*7. pants**Atbilstība*

Šādi tiesību subjekti ir tiesīgas saskaņā ar šo regulu saņemt finansējumu, lai īstenotu 6. pantā minētās rīcības programmas:

- a) šādi tiesību subjekti un struktūras dalībvalstīs un partnervalstīs:
 - i) attiecīgas valsts vai ar attiecīgu valsti netieši saistītas struktūras, vietējās iestādes un to konsorcijs;
 - ii) uzņēmēj sabiedrības un citas privātas organizācijas un uzņēmumi;
 - iii) nevalstiskas organizācijas; pilsoņu grupas un nozaru organizācijas, piemēram, arodbiedrības, organizācijas, kas pārstāv ekonomiskas un sociālas intereses, patērētāju organizācijas, sieviešu un jauniešu organizācijas; izglītības, mācību, kultūras organizācijas, plašsaziņas līdzekļi, kā arī pētniecības un zinātnes organizācijas; universitātes un citas izglītības iestādes;
- b) partnervalstis un to reģioni, iestādes un decentralizētas struktūras;
- c) starptautiskas organizācijas, tostarp reģionālas organizācijas, ciktāl tās palīdz sasniegt šīs regulas mērķus;
- d) dalībvalstu un partnervalstu vai citu trešo valstu fiziskās personas, ciktāl tās palīdz sasniegt šīs regulas mērķus;
- e) apvienotas struktūras, ko izveidojušas partnervalstis un reģioni, un Kopiena;

- f) Kopienas iestādes un struktūras, ciktāl tās īsteno 9. pantā minētos atbalsta pasākumus;
- g) Eiropas Savienības aģentūras.

8. pants

Finansējuma veidi

1. Sadarbības projektus un programmas finansēs no Eiropas Savienības budžeta vai nu pilnībā, vai kā līdzfinansējumu kopā ar finansējumu no citiem avotiem, kā precizēts 10. pantā.
2. Rīcību programmu īstenošanas finansējumam jo īpaši var būt kāda no šīm juridiskām formām:
 - a) dotāciju nolīgumi (tostarp stipendijas);
 - b) iepirkuma līgumi;
 - c) darba līgumi;
 - d) finanšu nolīgumi.
3. Ja rīcības programmu īstenošana notiek finanšu nolīguma veidā ar partnervalstīm, nosaka, ka Kopienas finansējums netiek izmantots, lai finansētu nodokļus, muitas nodokļus un citus fiskālus maksājumus partnervalstīs.

*9. pants**Atbalsta pasākumi*

1. Ar Kopienas finansējumu var segt izdevumus, kas saistīti ar sagatavošanas, pārraudzības, kontroles, revīzijas un izvērtēšanas darbībām, kuras noteikti vajadzīgas, lai īstenotu šo regulu un sasniegtu tās mērķus, un visus citus administratīvus vai tehniskas palīdzības izdevumus, kas Komisijai, tostarp tās delegācijām partnervalstīs, var rasties, vadot saskaņā ar šo regulu finansētos pasākumus.
2. Šādi atbalsta pasākumi ne vienmēr ir ietverti daudzgadu programmās, un tādēļ tos var finansēt no citiem līdzekļiem.
3. Komisija pieņem atbalsta pasākumus, ko neietver daudzgadu programmās, un par to informē dalībvalstis.

*10. pants**Līdzfinansējums*

1. Pasākumi ir tiesīgi saņemt līdzfinansējumu, ja tos *inter alia* līdzfinansē:
 - a) dalībvalstis, to reģionālās un vietējās iestādes, un jo īpaši to valsts un ar valsti netieši saistītas iestādes;
 - b) partnervalstis un jo īpaši to valsts un ar valsti netieši saistītas iestādes;

- c) starptautiskas organizācijas un reģionālas organizācijas, tostarp starptautiskas un reģionālas finanšu iestādes;
 - d) uzņēmēj sabiedrības un citas privātas organizācijas un uzņēmumi, un citi nevalstiski dalībnieki;
 - e) partnervalstis, kas saņem finansējumu, un citas struktūras, kas ir tiesīgas saņemt finansējumu saskaņā ar 7. pantu.
2. Paralēla līdzfinansējuma gadījumā projektu vai programmu sadalīs vairākās skaidri identificējamās darbībās, katru no kurām finansē dažādie partneri, kas nodrošina līdzfinansējumu, tā, lai vienmēr var identificēt finansējuma tiešo lietojumu.
3. Kopīga līdzfinansējuma gadījumā projekta vai programmas kopējās izmaksas sadalīs starp partneriem, kas nodrošina līdzfinansējumu, un resursus apvieno tā, lai nebūtu iespējams identificēt jebkuras tādas konkrētas rīcības finansējuma avotu, ko veic kā daļu no attiecīgā projekta vai programmas.
4. Kopīga līdzfinansējuma gadījumā Komisija var saņemt un pārvaldīt līdzekļus 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto struktūru vārdā, lai īstenotu kopīgos pasākumus. Saskaņā ar 18. pantu Padomes Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam¹, šādus līdzekļus uzskata par asignētiem ieņēmumiem.

¹ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

*11. pants**Vadības procedūras*

1. Pasākumus, ko finansē saskaņā ar šo regulu, īsteno saskaņā ar Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 un jo īpaši - ar tās IV sadaļas otro daļu.
2. Komisija var uzticēt attiecīgas valsts iestādes uzdevumus un jo īpaši budžeta īstenošanas uzdevumus Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 54. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktā minētajām struktūrām. Minētās regulas 54. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteiktajām struktūrām var uzticēt valsts iestādes uzdevumus, ja tās ir starptautiski atzītas, ievēro starptautiski atzītas vadības un kontroles sistēmas un atrodas valsts iestādes pārraudzībā.

*12. pants**Kopienas finansiālo interešu aizsardzība*

1. Ikvienā nolīgumā, kas izriet no šīs regulas, ietver noteikumus, kas nodrošina Kopienas finansiālo interešu aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz nelikumībām, krāpšanu, korupciju un jebkuru citu nelikumīgu darbību, saskaņā ar Padomes Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību¹ un Padomes Regulu (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām² un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 (1999. gada 25. maijs) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*)³.

¹ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

² OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

³ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

2. Nolīgumi skaidri paredz tiesības Komisijai un Revīzijas palātai veikt revīziju, tostarp dokumentu revīziju vai revīziju uz vietas jebkuram līgumslēdzējam vai apakšlīgumslēdzējam, kas ir saņēmis Kopienas finansējumu. Tie arī nepārprotami pilnvaro Komisiju veikt pārbaudes un revīzijas uz vietas saskaņā ar Regulu (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96.
3. Visi līgumi, kas noslēgti, lai īstenotu sadarbību, saskaņā ar 2. punktu nodrošina Komisijas un Revīzijas palātas tiesības līgumu īstenošanas laikā un pēc tam.

13. pants

Izvērtēšana

1. Komisija regulāri izvērtē rīcības un programmas, ko finansē saskaņā ar šo regulu, lai pārlicinātos – attiecīgā gadījumā izmantojot neatkarīgu ārēju vērtējumu –, vai mērķi ir sasniegti, un lai varētu formulēt ieteikumus, kā uzlabot turpmākas darbības. Rezultātus izmanto programmu izstrādē un resursu piešķiršanā.
2. Komisija informācijas nolūkā nosūta novērtējuma ziņojumus Eiropas Parlamentam un 15. pantā minētajai komitejai.
3. Izvērtējot saskaņā ar šo regulu nodrošināto Kopienas sadarbību, Komisija cenšas iesaistīt ieinteresētās puses, tostarp nevalstiskas struktūras.

*14. pants**Gada ziņojums*

Komisija izvērtē panākumus, kas gūti, īstenojot saskaņā ar šo regulu veiktos pasākumus, un Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz gada ziņojumu par šīs regulas īstenošanu. Pārskatā izklāsta budžeta īstenošanas rezultātus un iepazīstina ar finansētajām rīcībām un programmām, un ciktāl iespējams, izklāsta sadarbības rīcību un programmu galvenos rezultātus un ietekmi.

*15. pants**Komiteja*

1. Komisijai palīdz komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.
Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir 30 dienas.
3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

*16. pants**Finanšu noteikumi*

Finanšu atsauces summa šīs regulas īstenošanai laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam ir EUR 172 miljoni. Gada apropriācijas piešķir budžeta lēmējinstītūcija atbilstīgi finanšu shēmai.

*17. pants**Atcelšana*

1. Regulu (EK) Nr. 382/2001 atceļ no dienas, kas ir vēlākā no šādām dienām:
 - 2007. gada 1. janvāris,
 - diena, kad šī regula stājas spēkā.
2. Atcelto regulu joprojām piemēro tiesību aktiem un saistībām, kas attiecas uz budžeta gadiem pirms 2007. gada. Jebkuru atsauci uz atcelto regulu uzskata par atsauci uz šo regulu.

*18. pants**Pārskatīšana*

Ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, kurā izvērtēta šīs regulas īstenošana pirmajos trīs gados, vajadzības gadījumā kopā ar likumdošanas iniciatīvu attiecībā uz nepieciešamajiem grozījumiem.

*19. pants**Stāšanās spēkā*

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 21. decembrī

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

J. KORKEAOJA

PIELIKUMS**Valstis un teritorijas, uz ko attiecas šī regula**

- 1) Austrālija
- 2) Bahreina
- 3) Bruneja
- 4) Kanāda
- 5) Ķīnas Taibeja ¹
- 6) Honkonga
- 7) Japāna
- 8) Korejas Republika
- 9) Kuveita
- 10) Makao
- 11) Jaunzēlande
- 12) Omāna
- 13) Katara
- 14) Saūda Arābija
- 15) Singapūra
- 16) Apvienotie Arābu Emirāti
- 17) Amerikas Savienotās Valstis

¹ Lai gan nav diplomātisko un politisko attiecību ar Ķīnas Taibeju, notiek intensīvi kontakti ekonomikas, tirdzniecības, zinātnes un tehnoloģijas, standartu un normu, kā arī vairākās citās jomās.

V

(Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu)

Padomes Vienotā rīcība 2006/998/KĀDP

(2006. gada 21. decembris),

**ar ko groza Vienoto rīcību 2001/555/KĀDP
par Eiropas Savienības Satelītcentra izveidi**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 14. pantu,

tā kā:

- (1) 2001. gada 20. jūlijā Padome pieņēma Vienoto rīcību 2001/555/KĀDP par Eiropas Savienības Satelītcentra izveidi ¹.
- (2) 2006. gada 28. jūlijā ģenerālsekretārs/augstais pārstāvis saskaņā ar minētās vienotās rīcības 22. pantu iesniedza ziņojumu par šīs vienotās rīcības īstenošanu, lai vajadzības gadījumā to pārskatītu.
- (3) 2006. gada 22. septembrī Politikas un drošības komiteja (PDK), veicot uzdevumu politiski uzraudzīt centra darbību, pieņēma zināšanai ziņojumu un ieteica Padomei, ņemot vērā ziņojumu, atbilstīgi grozīt Vienoto rīcību.
- (4) Vienotā rīcība 2001/555/KĀDP būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO VIENOTO RĪCĪBU.

¹ OV L 200, 25.7.2001., 5. lpp.

1. pants

Ar šo Vienoto rīcību 2001/555/KĀDP groza šādi:

- 1) Vienotās rīcības 2. pantu aizstāj ar šādu:

"2. pants

Misija

1. Centrs saskaņā ar Eiropas Drošības stratēģiju ¹ atbalsta Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanu KĀDP, jo īpaši EDAP jomā, tostarp Eiropas Savienības krīzes pārvarēšanas operācijas, vajadzības gadījumā nodrošinot materiālus, kas izriet no satelītuzņēmumu un papilddatu, tostarp aerouzņēmumu analīzes, un saistītus pakalpojumus saskaņā ar 3. un 4. pantu.
2. Saistībā ar šo misiju ģenerālsekretārs/augstais pārstāvis pēc attiecīga pieprasījuma un ja centra iespējas to atļauj, dod rīkojumu centram nodrošināt materiālus un pakalpojumus:
 - i) dalībvalstij vai Komisijai;
 - ii) trešām valstīm, kas ir piekritušas pielikumā pievienotajiem noteikumiem par sasaisti ar centra darbībām;

¹ Droša Eiropa labākā pasaulē – Eiropas drošības stratēģija, ko Eiropadome apstiprināja 2003. gada 12. decembrī Briselē.

iii) ja pieprasījums attiecas uz KĀDP jomu, jo īpaši uz EDAP, tādām starptautiskām organizācijām kā Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO), Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai (EDSO) un Ziemeļatlantijas Līguma organizācijai (NATO).".

2) Vienotās rīcības 8. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2. Direktors ieceļ centra direktora vietnieku pēc tam, kad viņu ir apstiprinājusi administratīvā padome. Direktora vietnieku ieceļ uz trim gadiem ar iespējamu pilnvaru pagarinājumu uz vienu trīs gadu termiņu. Direktors atbild par centra pārējā personāla pieņemšanu darbā.".

3) Vienotās rīcības 11. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"11. pants

Darba programma

1. Līdz katra gada 30. septembrim direktors izveido projektu darba programmai nākamam gadam, kam pievieno projektu ilgtermiņa darba programmai, kurā norādītas indikatīvas perspektīvas turpmākiem diviem gadiem, un iesniedz to administratīvajai padomei.
2. Līdz katra gada 30. novembrim administratīvā padome apstiprina gada un ilgtermiņa darba programmu.".

4) Vienotās rīcības 12. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. Centra ieņēmumus veido iemaksas no dalībvalstīm, izņemot Dāniju, atbilstīgi nacionālā kopienākuma (NKI) skalai un par sniegtajiem pakalpojumiem saņemtā atlīdzība un dažādi ieņēmumi."

5) Vienotās rīcības 12. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"4. Uzdevumu pieprasījumiem, kas veikti saskaņā ar 2. panta 2. punktu, var attiekties izmaksu segšana atbilstīgi centra finanšu noteikumu pamatnostādnēm, kas minētas 15. pantā."

6) Vienotās rīcības 13. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"13. pants

Budžeta procedūra

1. Līdz katra gada 30. septembrim direktors iesniedz centra gada budžeta projektu, kurā ietverti administratīvie izdevumi, darbības izdevumi un gaidāmie ieņēmumi nākamam finanšu gadam, kā arī ilgtermiņa aptuvenie izdevumu un ieņēmumu aprēķini, ņemot vērā ilgtermiņa darba programmas projektu.
2. Līdz katra gada 30. novembrim administratīvā padome ar vienbalsīgu dalībvalstu lēmumu apstiprina centra gada budžetu.

3. Ja rodas neizbēgami, ārkārtēji vai neparedzami apstākļi, direktors var administratīvajai padomei iesniegt budžeta grozījumu projektu. Administratīvā padome, pienācīgi ņemot vērā steidzamību, pieņem budžeta grozījumus ar vienbalsīgu dalībvalstu lēmumu."

7) Vienotās rīcības 17. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"17. pants

Norīkošana darbā

1. Ar direktora piekrišanu dalībvalstu ekspertus un Eiropas Savienības iestāžu vai aģentūru ierēdņus var norīkot darbā uz centru uz noteiktu laikposmu vai nu amatam centra organizatoriskā struktūrā, un/vai īpašiem uzdevumiem vai projektiem.
2. Krīzes gadījumā centra personālu var pastiprināt ar dalībvalstu, Komisijas vai Padomes Ģenerālsēkretāra norīkotiem speciālistiem. Šādu norīkojumu vajadzību un ilgumu nosaka ģenerālsēkretārs/augstais pārstāvis pēc apspriešanās ar centra direktoru.
3. Noteikumus attiecībā uz norīkošanu darbā pieņem administratīvā padome pēc direktora priekšlikuma.

4. Centra personālu dienesta interesēs uz noteiktu laiku var norīkot darbā amatam ārpus centra saskaņā ar noteikumiem par centra personālu."

- 8) Iekļauj šādu pantu:

"20.a pants

Komisijas iesaiste

Komisiju pilnībā iesaista centra darbā. Centrs veic vajadzīgos administratīvos pasākumus un nodibina vajadzīgās darba attiecības ar Komisiju, lai maksimāli palielinātu sinerģijas un izvairītos no nevajadzīgas atkārtotības, daloties ar to pieredzi un sniegtu padomus jomās, kurās Kopienas darbībām ir saistība ar centra uzdevumiem un kurās centra darbības ir atbilstīgas Kopienas darbībām."

- 9) Vienotās rīcības 22. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"22. pants

Ziņojums

Līdz 2011. gada 31. jūlijam ģenerālsekretārs/augstais pārstāvis iesniedz Padomei ziņojumu par centra darbību, kam vajadzības gadījumā pievienoti ieteikumi par turpmāko centra attīstību."

- 10) Svīturo 1. panta 3. punktu, 9. panta 1. punkta otro teikumu, 12. panta 5. punktu un 23. panta 1., 2., 4., 5. un 6. punktu.

2. pants

Šī vienotā rīcība stājas spēkā tās pieņemšanas dienā.

3. pants

Šo vienoto rīcību publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2006. gada 21. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
J. KORKEAOJA
